

Hilda Neumannová És Barátnői A Flenger Női Ipariskola Épülete Előtt

Ez a felvétel 1939-ben az érsekújvári Flenger Női Ipariskola udvarán készült. Schultz Hildát, aki középen egy virágos ruhában áll, a barátnői veszik körül. Kanozsai Gizike balról a második, Kati guggol és a kezét fogja. A két lány, aki felettük áll, felsőbb tagozatba járt. Az egyik barátnőm, Kanozsai Gizike félárva volt, és az apukája nevelte. [Érsek]Újvárbán lakott, de Muzslára ment férjhez. A Flengerbe? sok helyről utaztak be a lányok. Volt, aki Komáromból, volt, aki [Érsek]Újvár környékéről járt be naponta az iskolába. Nekem nem számított a vallás, sok nem zsidó barátnőm volt, mert könnyen barátkoztam, és szerettem a vidám társaságot. Másfél évig látogattam az érsekújvári Flenger Női Ipariskolát. Mindenképpen divattervező szerettem volna lenni. Apám

elkísért a felvételire. Nehéz volt bejutni erre az iskolára, mert csak igazán tehetséges lányokat vettek fel. Apám nagyon büszke volt rám, mert én lettem a második legjobb a felvételi vizsgákon. Azt remélte, hogy egyszer akár festőművész is lehet belőlem. Mindegyik gyermekének biztosítani akarta, hogy rendes szakmát tanuljon. Apácák tanítottak bennünket, nagyon szerettem odajárni. Hittanra is jártam, mert apám azt tartotta, hogy ha nem vagyok is katolikus, ez hozzá tartozik az alalműveltséghez. Az első évben csak kombinékat és fehérneműt rajzoltunk. Amelyik modell szép volt, azt kiraktuk a folyosóra, és öt koronáért eladtuk a szalonoknak. Aztán kitört a második világháború, lebombázták egész Érsekújvárat. Kinek kellett már a divat? Ápolónőkre volt szükség. Otthagytam az újvári iskolát, és elmentem Pestre az Egészségügyi Orvos Továbbképzőbe tanulni. Kiskoromtól rajzoltam, apámtól örököltem ezt a hajlandóságomat. Apám képeket is festett. Lefestette Petőfi Sándort is, én meg sírtam, hogy félek a Sándortól -- mert olyan sötét kép volt. Zongorázni is tanított a jegyzőné, viszont engem ez nem érdekelt, az ének sem, pedig jó hangom volt. Szlovákul a mocsonoki nagymamámtól tanultam, az anyanyelvem magyar. Franciául is beszélek egy keveset, megtanultam a lányomnál, Sonjikánál Párizsban. Héberül és ivritül sajnos nem beszélek, Negyeden csak a zsidó fiúk tanultak héberül írni és olvasni a rabbtól. Ezért nem is imádkoztam soha héber imakönyvekből. A héber ábécéből csak a hé-t ismerem, mivel sok zsidó viselt ilyen láncot a nyakában Negyeden és Izraelben.